

Naar heri fradrages de Heste, der er beskæftiget uden for Landbruget (Byheste), og som maa fodres fra Statens Kornlagre, og naar det forudsættes, at der sandsynligvis nu foregaar en mindre Reduktion baade af Heste og Køer, og at Tillæget af Kalve i denne Vinter vil blive meget lille, kan Kornbehovet efter § 3 paa Grundlag af Kreaturtællingen i Juli 1918 anslaaes til at ville udvise omtrent følgende:

Heste over 2 Aar	ca.	400 000	Gange	15	lig	med	6 000 000	hkg
Heste under 2 Aar	-	130 000	—	3	-	—	390 000	—
Tyre og Køer	-	1 200 000	—	3	-	—	3 600 000	—
Ungkvæg og Stude	-	1 000 000	—	1	-	—	1 000 000	—
							Ialt . . .	10 990 000 hkg

eller rundt 11 Mill. hkg.

Til Befolkningens Forsyning vil derefter være 18 Mill. hkg ÷ 11 Mill. hkg lig med 7 Mill. hkg, og dette Kvantum vil være til Raadighed, hvad enten Høsten bliver stor eller lille. Det eneste, der kan øve Indflydelse paa den samlede Levering er en Forandring i hele Landets Kreaturbestand. Men her er det af selvindlysende Grunde udelukket, at der fra nu af og til Juli 1918 kan foregaa en saa væsentlig Forøgelse af Heste- og Kreaturbestanden, at der kan fremkomme en nævneværdig Formindskelse af Leveringen til Statens Kornlagre. Snarere vil Eksport og Hjemmeslagtning medføre en noget større Reduktion end ovenfor forudsat; men i saa Fald vil Leveringen til Staten blive større.

2. Enhver Kontrol med Kornhøstens Størrelse, Tærskning, Opfodring o. s. v. i den enkelte Landbrugsbedrift er overflødig.

Naar de reviderede Jordværdi-Opgørelser foreligger, og Kreaturtællingen pr. 15. Juli 1918 er foretaget, er det kun et simpelt Kontorarbejde at udregne, hvad hver enkelt Jordbruger skal aflevere, og denne Leveringspligt paa $\frac{7}{18}$ af en normal Kornavl ÷ Saasæd vil vel at mærke enhver Jordbruger kunne opfylde, naar den som her foreslaaet er fordelt efter hver enkelt Jordbrugers Evne til at undvære Korn. Den enkelte Jordbruger ved straks, hvad han er pligtig at aflevere, og de lokale Kornnævn behøver blot at tilse, at der fremlægges behørig Kvittring for Kornets Aflevering.

3. Den enkelte Jordbruger ansføres til at frembringe en saa stor Kornavl som muligt.

Medens med den nugældende Ordning den enkelte Jordbrugers Forbeholdsræt efter Jordværdi er uberørt af Kornhøstens eventuelle Formindskelse, hvad enten denne skyldes daarlige Vejrforhold eller forsætlig Formindskelse af Arealet eller de derpaa anvendte Driftsudgifter, saa vil efter dette Forslags § 1 Forholdet blive det modsatte. Statens Lagre er sikrede, men hvis Kornavlen formindskes hos en enkelt Jordbruger, maa han selv undvære det manglende i Foderet til sine Husdyr. Omvendt vil han ved at ayle mere Korn selv have den fulde Fordel deraf ved i tilsvarende Grad at kunne disponere over et større Kornfoder i sin egen Bedrift.

Eksempel: En Jordbruger har ifølge Kreaturtælling et Kornbehov, der omregnet efter Jordværdi udgør 5 hkg pr. 1 000 Kr. Jordværdi, og han skal derefter aflevere 9 ÷ 5 lig med 4 hkg pr. 1 000 Kr. Jordværdi. Hvis han imidlertid paa Grund af Indskrænkninger i Kornarealet kun avler 7 hkg plus Saasæd pr. 1 000 Kr. Jordværdi, er hans Leveringspligt uberørt deraf, men til Forbrug i egen Bedrift har han kun 3 hkg. Hvis han